

[Gustav Pedersen.]

gør det muligt for de mindre partier at tage del i lovgivningsarbejdet på en sådan vis, at de ikke bare fremsætter et forslag og så i øvrigt får kolleger med en anden opfattelse til at arbejde med forslaget den resterende del af tiden.

Jeg vil gerne føje til, at jeg ikke mistænker de uafhængige for, at de i den grad skulle overlæse folketinget med en række selvstændige forslag, at det ville gøre arbejdet yderligere vanskeligt. Jeg må dog samtidig gøre opmærksom på, at en ændring i arbejdsgangen eller en ændring i forretningsordenen ikke alene er et spørgsmål om de uafhængiges stilling; det er et spørgsmål om selve arbejdet og arbejdets tilrettelægning, og vi kan jo ikke være sikre på, at der ikke kommer flere partier end de uafhængige uden ret til at tage del i udvalgsarbejdet.

Jeg har altså den opfattelse, at det foreliggende forslag foreløbig må komme til en grundig behandling i udvalget for forretningsordenen, og så vil folketingets arbejds- gang antagelig gøre det nødvendigt, at det fremsættes på ny ved næste folketingsårs begyndelse. Jeg håber, at det da bliver muligt at finde en form, hvor de to opfatterser — den opfattelse, der mener, at udvalgsarbejdet må være et lukket mødes arbejde, og den opfattelse, der repræsenteres af den ærede ordfører for de uafhængige — må kunne finde en fællesnævner, uden at en eventuel nyordning kommer til at genere arbejdet, og uden at den giver et urimeligt handicap for de mindre partier.

Ordføreren for forslagsstillerne (Iver Poulsen): Jeg vil gerne takke for den forholdsvis venlige modtagelse, vort forslag til folketingsbeslutning har fået af forretningsordensudvalgets formand, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen.

Når det ærede medlem fremhæver, at regeringen har afgivet et løfte om ikke at fremsætte forslag efter den 15. marts, er hertil at sige, at det løfte har de uafhængige

læst om i aviserne, det blev i sin tid afgivet til de udvalgsberettigede partier, og for øvrigt er det jo ikke sådan, at regeringen helt har efterlevet dette løfte.

Når det ærede medlem hr. Gustav Pedersen derefter siger, at det problem, vi rører ved i vort forslag, har man kendt i mange år, synes jeg, at man må beklage, at der er gået så mange år, inden man har givet sig i kast med at løse det problem, der virkelig er af betydning for vort folkestyre. Det skal jeg komme lidt nærmere ind på senere.

Endvidere mente det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, at det kunne tænkes, at vi kunne fremsætte lovforslag bare for at mase os ind i et udvalg, og vi kunne overlæse folketinget med forslag; det er også noget, jeg vil røre lidt nærmere ved senere, da der fra anden side er fremsat nøjagtig de samme påstande, som jeg under ingen omstændigheder kan tage alvorligt.

Endelig sagde det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, at anden del af vort forslag var man lidt bange for, fordi det vil give udvalgene en almindelig beføjelse til at lade ikke-udvalgsberettigede mindretal komme ind i de forskellige udvalg. Men dertil er at sige, at denne beføjelse har udvalgene jo allerede efter den betænkning og indstilling fra 1953, som jeg har citeret ved flere lejligheder.

Men naturligvis er vi glade over, at man har tænkt sig at tage vort forslag op til en virkelig saglig behandling i det kommende folketingsår. Det er muligt, at vort forslag ikke kan blive færdigbehandlet i indeværende folketingsår, og hvis det ikke er tilfældet, vil vi naturligvis fremsætte det igen i det nye folketingsår. Vi finder nemlig, at det er et forslag, som er af virkelig værdi for de mennesker, der taler om — for nu at bruge et udtryk, som den ærede formand for forretningsordensudvalget er kendt med — kærlighed til demokratiet. Det er slet ikke sikkert, at den form for demokrati, vi har herhjemme, trues mest af revolutioner og voldsomheder, der kan føre til systemskifte. Det kan meget vel være sådan —